PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2009/0803(CNS)

10.3.2009

*

PROJEKT SPRAWOZDANIA

na temat inicjatywy Republiki Francuskiej mającej na celu przyjęcie decyzji Rady w sprawie wykorzystania technologii informatycznych dla potrzeb celnych
(17483/2008 – 17483/2008 COR 1 – C6-0037/2009 – 2009/0803(CNS))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Alexander Alvaro

Objaśnienie używanych znaków

*	Procedura konsultacji *większość oddanych głosów*
**I	Procedura współpracy (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
**II	Procedura współpracy (drugie czytanie) *większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko* *wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów PE by odrzucić wspólne stanowisko lub wprowadzić do niego poprawki*
***	Procedura zgody *większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w art. 7 Traktatu UE*
***I	Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
***II	Procedura współdecyzji (drugie czytanie) *większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko* *wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów PE by odrzucić wspólne stanowisko lub wprowadzić do niego poprawki*
***III	Procedura współdecyzji (trzecie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólny projekt*

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. W aktach zmieniających powtórzone bez zmian fragmenty obowiązującego przepisu, do którego Parlament - w przeciwieństwie do Komisji - proponuje poprawki, zaznaczane są **wytłuszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...]. Oznakowanie zwykłą kursywą jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów tekstu legislacyjnego w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....5

UZASADNIENIE 6

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

na temat inicjatywy Republiki Francuskiej mającej na celu przyjęcie decyzji Rady w sprawie wykorzystania technologii informatycznych dla potrzeb celnych (17483/2008 – 17483/2008 COR 1 – C6-0037/2009 – 2009/0803(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

– uwzględniając inicjatywę Republiki Francuskiej (17483/2008– 17483/2008 COR 1),

– uwzględniając art. 30 ust. 1 litera a) oraz art. 34 ust. 2 litera c) traktatu UE,

– uwzględniając art. 39 ust. 1 traktatu UE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0037/2009),

– uwzględniając art. 93, art. 51 oraz art. 41 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6 0000/2009),

1. odrzuca inicjatywę Republiki Francuskiej;

2. zwraca się do władz Republiki Francuskiej o wycofanie inicjatywy;

3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i rządowi Republiki Francuskiej.

UZASADNIENIE

Państwa członkowskie przekazały Parlamentowi Europejskiemu do konsultacji inicjatywę Republiki Francuskiej na rzecz przyjęcia decyzji Rady w sprawie wykorzystania technologii informatycznych dla potrzeb celnych. W świetle dalszych rozważań sprawozdawca Parlamentu Europejskiego zaleca odrzucenie tej inicjatywy.

Zasadniczo sprawozdawca rozumie wysiłki państw członkowskich na rzecz stworzenia skutecznego systemu walki z wszelkiego rodzaju nielegalnym handlem. Jednocześnie ubolewa, że środki o takim zasięgu muszą zostać koniecznie przyjęte przez państwa członkowskie przed ratyfikacją traktatu z Lizbony. Sprawia to wrażenie, że Rada Unii Europejskiej świadomie dąży do podejmowania istotnych decyzji przed włączeniem Parlamentu Europejskiego do procesu współdecyzji.

Odnosi się to jeszcze bardziej dobitnie do niniejszej inicjatywy, jako że sprawozdawca odniósł wrażenie, że tytuł inicjatywy osłania jej rzeczywistą treść. Co więcej, przedstawiona treść uzasadnia przypuszczenie, że państwa członkowskie podejmują próbę stworzenia dla potrzeb celnych systemu podobnego i analogicznego do systemu informacyjnego Schengen oraz wizowego systemu informacyjnego.

Sprawozdawca oczekuje, że Rada Unii Europejskiej uwzględni w swoich rozważaniach stanowisko Europejskiego inspektora ochrony danych oraz art. 29 grupy roboczej. Sprawozdawca wychodzi z założenia, że Rada jest świadoma tego, że w przypadku inicjatyw takich jak ta należy zwrócić się do obu tych stron o przedstawienie stanowisk. Wydaje się, że obecnie w procesie tym żadnej ze stron nie włączono w przebieg rozważań, poza zwróceniem się do nich przez sprawozdawcę o przedstawienie stanowisk.

Konkretnie rzecz biorąc, według sprawozdawcy brakuje jasnych stanowisk na temat:

- wprowadzania danych do systemu,
- ważności przepisów przyjętej decyzji ramowej w sprawie ochrony danych,
- zobowiązań państw członkowskich w zakresie informacji,
- prawa obywateli Unii Europejskiej do uzyskiwania informacji,
- dalszego wykorzystywanie zgromadzonych danych w kontekście międzynarodowym,
- roli Parlamentu Europejskiego i pozostałych podmiotów,
- przyjęcia przepisu dotyczącego obowiązku powiadomienia w przypadku utraty danych osobowych,
- wyraźnego ograniczenia celu gromadzenia i wykorzystywania danych, między innymi w świetle przewidywanego udostępnienia tych danych Europolowi i Eurojustowi,
- jak również przepisów dotyczących dokonania przeglądu decyzji, jeżeli zaistnieje taka potrzeba.

Sprawozdawca jest zdania, że Rada Unii Europejskiej powinna jednoznacznie zdefiniować, kogo obejmuje zakres stosowania decyzji ramowej oraz w jakim stopniu decyzja ramowa wpływa na obywatela.
Z przepisów decyzji ramowej powinno również jednoznacznie wynikać, w jakich przypadkach można udzielać dostępu do zgromadzonych danych. W związku z tym należy wyjaśnić, że samo obchodzenie przepisów krajowych nie jest wystarczające. Musi mieć raczej

miejsce naruszenie przepisów krajowych.

Jako że chodzi tu o dane osobowe, czyli wrażliwe dane na temat zainteresowanych stron, należy zagwarantować, że dostęp do celnego systemu informacyjnego udzielany będzie wyłącznie odpowiednio wyszkolonemu i wykwalifikowanemu personelowi. W związku z tym należy wziąć pod uwagę, że odniesienie do korzystania z danych przez „asystentów" nie jest wystarczające ze względu na wymaganą przejrzystość oraz wymagane określenie kręgu użytkowników, przez co stanowi kolejny powód do odrzucenia inicjatywy.

Odniesienie do możliwości wykorzystania danych do „innych celów" nie odpowiada absolutnie zasadzie ograniczenia celu gromadzenia danych i jest sprzeczne z prezentowaną dotychczas regularnie przez Parlament Europejski opinią, że zasady prawa w zakresie ochrony danych obowiązują powszechnie i muszą się przenikać w sposób horyzontalny. Z podobnych powodów, a w szczególności z braku skutecznego reprezentowania interesów obywateli europejskich (w tym przypadku w odniesieniu do prawa do uzyskiwania informacji i usuwania danych), sprawozdawca zdecydowanie odradza udostępnianie państwom trzecim danych zgromadzonych w ramach tej inicjatywy na rzecz przyjęcia decyzji.

Z powodów związanych z zasadami oszczędności i unikania wykorzystywania danych sprawozdawca krytykuje powielanie danych, niewystarczające przepisy dotyczące ich usuwania, jak również okres przechowywania danych, który wydaje się bardzo długi. Brakuje również przepisów gwarantujących fizyczną integralność zgromadzonych danych oraz integrację mechanizmu, który gwarantuje powiadomienie zainteresowanej osoby w przypadku utraty danych, ich kradzieży lub porównywalnego zagrożenia jej danych osobowych.

Ponadto niniejsza decyzja oraz wynikające z niej środki podejmowane przez państwa członkowskie muszą koniecznie podlegać regularnym przeglądom. Sprawozdawca uważa, że w ramach tych przeglądów nieodzowne jest zaangażowanie Europejskiego inspektora ochrony danych, aby zagwarantować niezależną kontrolę środków związanych z przepisami w zakresie ochrony danych oraz przekazywać informacje na jej temat. To również nie wynika z omawianej inicjatywy.

Sprawozdawca jest w stanie zrozumieć cel, do którego dążą państwa członkowskie przy pomocy tej inicjatywy. Należy jednak zagwarantować, że nie będą zaniedbywane interesy obywateli europejskich i tworzyć przez to innych zagrożeń dla ich integralności. Jak zauważono na początku, sprawozdawca ubolewa, że kwestię takich środków podnosi się na krótko przed ratyfikacją traktatu z Lizbony. Szczególnie w przypadku środków o tym charakterze, które mają porównywalne znaczenie do wspomnianego już na początku systemu informacyjnego Schengen oraz wizowego systemu informacyjnego, oraz w ramach lojalnej współpracy i przy poszanowaniu znaczenia Parlamentu Europejskiego należałoby umożliwić zaangażowanie Parlamentu Europejskiego wykraczające poza rolę czysto konsultacyjną. Poza tym wątpliwe jest, czy wybrano właściwą podstawę prawną, jako że środki, o których mowa, dotyczą zarówno istotnych kwestii związanych z rynkiem wewnętrznym, jak i współpracy sądowniczej i policyjnej.

Po rozważeniu przedstawionych powodów sprawozdawca zaleca odrzucenie rzeczonej inicjatywy.